

יהדות באהבה

נכון לעכשיו

מיעקב לישראל

יעקב וישראל, שני השמות של עמנו האהוב, מרמזים לנו על שתי בחינות: יעקב, בחינת עקב, החלק התחתון בגוף האדם. וישראל, אותיות רא"ש ל"י, בחינת הראש וראשית, החלק היותר עליון באדם, כדברי חז"ל אין ראשית אלא ישראל. אחרי המאבק של שרו של עשו ביעקב, קורא שרו של עשו ליעקב - ישראל, ככתוב: "וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאָמָר עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שָׁרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעַם אֲנָשִׁים וְתוֹכַל" (בראשית לב, כט), כפירוש רש"י: עם אנשים - עשו ולבן - ותוכל להם, לא יכלו לנצחו. בחינת "ישראל" מתגלה כאשר אויביהם אינם יכולים להם וישראל מנצחים. ואכן הקב"ה קורא ליעקב ישראל, "וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שְׁמֶךָ יַעֲקֹב, לֹא יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל" (לה"י), כפירוש רש"י: ישראל, לשון שר ונגיד.

נכון לעכשיו, אלפי שנים מתנהל לו עם ישראל תוך כדי מאבקים, כשם שיעקב נאבק עם עשו ולבן. לאורך כל המאבקים הללו עם ישראל שרד, ואויביו לא יכלו לו, וגם לא יוכלו לו. אולם כל זמן שהיינו בגלות, היינו בבחינת יעקב, בשפל המדרגה. אלא שסוף סוף בס"ה, אנו זוכים לראות עין בעין בתחיית ישראל. אנו עולים מבחינת עקב לבחינת ראש, ואין זה מקרה שמדינתנו נקראת מדינת ישראל. מתקיימים בנו דברי חז"ל "לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך - לא שיעקב יעקב ממקומו אלא ישראל עיקר ויעקב טפל לו" (ברכות יב, ב). וככל שנעלה במעלה הדרך נכיר יותר ויותר בזהות הישראלית המיוחדת לנו כעם סגולה וגוי קדוש וממלכת כהנים, ונכיר ביעודו של עם ישראל אשר בא להמליך את ה' יתברך בעולם ולהאיר ולהיטיב לאנושות כולה. מתוך כך יכירו וידעו כל באי עולם כי ד' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה. אמן. בציפייה לישועה השלמה

ז' כסלו תשפ"ב

לגדעון מיצד מיטבתה

בהגיעך לגבורות שא ברכה

בראות אריכות ימים והצלחה בכל מעשי ידיך
המשפחה - רחל ומשה הילדים והנכדים

על אנשי שכם, הכותים וגרי הצדק
הרב אורן טרבלסי

1

כוחות הנפש
הרב דוד לנדא

3

התמד במידתך הטובה
הרב יורם אליהו
"ויגע בכף ירכו" מה קורה כשהמלאך נוגע
הרב אשר בוחבוס

4

הקדמות לאמונה
נתן קוטלר

5

ספרים שצריך להחרים
הרב ליאור לביא

6

מניפולציות בנישואין
אסתר אברהמי

8

11 כללים בשיחה בין איש לאשתו
הרב שלמה אבינר

ציבור בוגרי 'מכון מאיר' ותושבי חריש והסביבה

מוזמנים לשיעור הכנה לחג החנוכה

מפי הרב ערן ישועה (ר"מ במכון מאיר)

השיעור יתקיים בעז"ה ביום רביעי כ' בכסלו
בשעה 20:15 בבית ספר הממ"ד בשכונת "בצוותא"
רח' רעות 4, חריש

הגליון מוקדש לעילוי נשמתו של

ר' שרגא פיבוש דיקן ז"ל

שנפטר בשיבה טובה בט"ו בכסלו התשס"ז

הגליון מוקדש לעילוי נשמת בתנו אחותנו ונכדתנו היקרה

הילדה אפרת בת רונית תהלה ז"ל

במלאת 7 שנים לפטירתה
כ' כסלו התשע"ה

במלאת שש שנים להסתלקותו של בעלי, אבינו וסבנו היקר

הרב צבי קליימן ז"ל

נעלה לקברו ביום שני כ"ה בכסלו, נר ראשון של חנוכה.
בשעה 15:30 בהר המנוחות גבעת שאול בירושלים
המשפחה

על אנשי שכם, הכותים וגרי הצדק

השקר בגיור אנשי שכם תתגלגל לידי הכותים ותחשוף גם את הרמאות

בגירותם. הרב קוק זצ"ל מסביר בעין איה⁶ שהכותים כפרו בכלל ישראל וקיבלו עליהם לקיים את המצוות רק בשביל טובתם הפרטית. כפי שאנשי שכם באו להתגייר לטובתם האישית הכלכלית. לכן מצאו את העבודה הזרה בהר גריזים. הוא הר הברכה המורה על התכלית הפרטית של גיורם לזכות רק בברכות. בנוסף, יש דעה בחז"ל שהכותים היו גרי אמת. גם לדעה זו הכותים נקראים "גרי אמת" ולא כלשון הרגילה בחז"ל "גרי צדק". מסביר הרב "שצדק נקראת כנסת ישראל, שיסודה להביא צדק עולמים למין האנושי. ומי שאין לו יד ושם באלוקי ישראל, נוכל לקרותו גר אמת ולא גר צדק". מי שכוּפּר בסגולה הלאומית של ישראל ומחפש את טובתו הפרטית אינו יכול להיקרא גר צדק. ולכן מצאו הכותים את העבודה זרה בדמות יונה. כנסת ישראל משולה ליונה, שהמצוות מגינות עליה כמו כנפי יונה. הכותים חיפשו רק את הטובה הגשמית היוצאת מהמצוות ומהשייכות לישראל לכן התגשמה היונה ומצאו את שחיפשו. **כשעם ישראל נמצא במצב מעולה ומוצלח כמו בימינו, רבים רוצים להצטרף ולהיות שייכים להצלחה. אך מאנשי שכם והכותים מתברר שיש להיזהר ולקבל רק את גרי הצדק ולא את המבקשים רווחה כלכלית כדמות יונה על הר גריזים.**

1. מלכים ב, יז
2. ו.ש
3. והמשך חכמה לה, מד"ק זאת מהפסוקים במלכים.
4. חומות אנ"ך להטו
5. וקורבן לכך כותב גם הרמב"ן
6. ברכות ז, יח

גישה חופשית לאוצרות הכלכליים ולנכסים של משפחת יעקב. "מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלא לנו הם". לעומת הכוונה של בני יעקב שאנשי שכם יעברו גיור לשם שמיים. אנשי שכם תופסים את הגיור כהזדמנות להשגת רווחה כלכלית, ואת פעולת המילה כפעולה טכנית בלבד שאינה מחייבת שינוי מהותי, לעומת אמירת בני יעקב "אם תהיו כמונו להימול לכם כל זכר". שינוי אמיני להיות אנשים "כמונו" שמילת הערלה היא חלק ממהותנו. אומרים שכם וחמור "בהימול לנו כל זכר כאשר הם נימולים". נשמטת האמירה להיות כמוהם אלא רק למול כמו שהם מלים, פעולה חיצונית בלבד שאינה גוררת עימה משמעויות נוספות. כיוון שהגיור לא נעשה באופן אמיתי השאירו אנשי שכם את העבודה זרה שלהם אצלם. וכשגילו זאת שמעון ולוי, הבינו שכל מעשה הגיור היה רמאות והעמדת פנים וקמו להורגם. וכך כותב החיד"א⁴ בשם הרוקח: "התנו עמהם שלא יעבדו ע"ז. והם לא עשו כן אלא עשו בסתר וכשידעו בני יעקב כן עמדו והרגום". סיבת הריגתם הייתה אפוא שרימו את בני יעקב ונשארו עובדי עבודה זרה.⁵ הבנה זו מסבירה קושי נוסף. הרמב"ן מקשה מדוע יעקב טמן את העבודה זרה ולא שרף אותה שהרי דין ע"ז לאבדה, ומיישב הרמב"ן שזו עבודה זרה שביטלה גוי שאין צורך לשורפה. אך החיד"א מסביר שאם יבואו האומות לריב איתם על שהרגו את אנשי שכם החפים מפשע יוציאו את העבודה זרה שקברו ויחשפו את שקרם: "יטמון אותם ולא שרפום שאם ירדפו אחריהם ויאמרו למה הרגתם אותם והלא קבלו עליהם שלא לעבוד ע"ז יראו להם שלא בטלום". כאמור, הכותים מצאו עבודה זרה זו. **ההשגחה העליונה סיבבה שאותה עבודה זרה שחשפה את**

לאחר הריגת אנשי שכם מצווה ה' את יעקב לעלות לבית אל. כהכנה לכך מבקש יעקב מבניו להסיר את אלוהי הנכר שלקחו מהעיר וקובר אותם. "ויטמון אותם יעקב תחת האלה אשר עם שכם". **אותה עבודה זרה שקבר יעקב נמצאה במהלך השנים.** בספר מלכים¹ מסופר על הכותים, עם שהביא מלך אשור לשומרון מכותא, שהתגיירו משום שהאריזות היו אוכלים בהם. אולם אף שהתגיירו גזרו עליהם חכמים להיות כגויים גמורים. מסבירה הגמרא בחולין² משום ש"דמות יונה מצאו להם בראש הר גריזים שהיו עובדים אותה" התוס' במקום כותבים שנמצא במדרש "שהיא עבודת כוכבים שהטמין יעקב תחת האלה בהר בשכם".³ כדי להבין את הקשר בין הדברים צריך לבאר את מעשה שכם. **המפרשים דנו מה היה ההיתר של שמעון ולוי להרוג את כל אנשי העיר.** הרמב"ם ביאר שאנשי שכם עברו על מצוות דינים, שהיה להם להעמיד בית דין ולשפוט את שכם על שגזל את דינה. וזו אחת משבע מצוות בני נוח שכן נוח נהרג עליהן. אוה"ח הקדוש מפרש שהרגו אותם או מדין רודף, שעמדו אנשי העיר כנגדם שלא יהרגו את שכם מלכם. או מדין גזל שסייעו לשכם לגזול את דינה. מפשט הפסוקים עולה טעם נוסף. בני יעקב אומרים לשכם ואביו שיסכימו לתת את דינה אם ימולו הם ובני עירם ואז יתחתנו עמהם ויהיו לעם אחד. כלומר בני יעקב מצפים מאנשי שכם למול לשם גיור אמיתי. אנשי שכם היו אפוא אמורים להיות הגרים הראשונים המצטרפים לאומה הישראלית שהתחילה להתרדם. אך אנשי שכם פעלו ממניעים אחרים. שכם וחמור מציגים בפני תושבי העיר שהמילה היא רק פעולה טכנית שעליהם לעבור, ובאמצעותה תהיה להם

ממשנת הרצי"ה

הרב דוד לנדא

נובע מהתרשמות ודחף לפעולות. והיסוד הרביעי בכוחות הנפש של האדם הוא הדמיון, המדמה. בכל אלה יש מדרגות על גבי מדרגות. גם אצל תינוק יש שכל. יש שכל קטן ויש שכל בגדולתו. גם ברגש יש אופנים שונים, יש מדרגות קטנות ויש מדרגות נעלות ביותר. וכן ברצון, יש רצון ויש רצון, יש רצון לאידיאלים מוסריים, רצון לעילא ולעילא, "יחבר רצונו לרצון ד". ובאחרונה לגבי ציור הדמיון, יש דמיונות קטנים ילדותיים טפשיים, ומול זה יש מצבים בגדלות, כוחות יצירה של אמנים וציירים גדולים. בכל ארבעת הכוחות האלה יש מדרגות קטנות ומדרגות שעולות לעילא ולעילא, וצריך לזכור: "כולם בחכמה עשית".³

1. תהלים ק"ד כ"ה.
2. בראשית ב' ז.
3. ע"פ שיחות הרצי"ה אורות התחיה פרק י"ז עמ' 273-5.

כוחות הנפש

יסוד האמונה הוא אחדות ד' שברא את הכל. מתוך "ד" אחד ושמו אחד", נובעים כל הכוחות וכל הפעולות בעולם, והדבר נכון גם באדם שיש לו כוחות רבים, שכל רגש ועוד, וכולם נובעים ממקור אחד: נשמתו המחיה את כל האיברים ומפעילה את כל כוחות האדם. ארבעת היסודות הבולטים בפסיכולוגיה של האדם הם שכל, רגש, רצון ודמיון. אדם שכולו קרירות שכלית, ללא מקום לצד רגשי, הוא אדם לא נורמלי. וכן אדם שהוא כולו רגשי ללא שכל כלל, גם הוא לא נורמלי. וגם אדם שהוא כולו מלא רצון ללא שימוש בשכל וברגש אינו נורמלי, והדבר עלול להביא להרס. שכל, רגש, רצון ודמיון הם בניין שלם בן ארבע קומות. יש מקום להתבונן בבניין המרובע הזה. צריך לזכור שיש סדר בעולם ובטבע, בעולם הגשמי ובעולם הרוחני, "כולם בחכמה עשית".¹ יש סדר אלוקי בעולם, יש סדר של בניין במבנה הרוחני הנפשי שלנו. קודם כל, השכל. "ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה".² הרמב"ם מפרש שצ'לם אלוקים שבאדם, התוכן האלוקי שבאדם, הוא השכל.

התמיד במידתך הטובה

"וירא כי לא יוכל לו ויגע בכף ירכו, ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו". האין המילים 'בהאבקו עמו' מיותרות? שואל הנצי"ב ומסביר, שעד עכשיו המלאך נאבק עם יעקב, ועתה רצה להפסיק את המאבק, אבל יעקב חזר ונאבק עם המלאך, ולכן נענש 'ותקע כף ירכו' ומדוע נענש? נאמן לשיטתו שכתבנו בשבוע שעבר מסביר הנצי"ב **"זוהי היה בשביל שמידתו של יעקב הייתה אהבת השלום במידה גדושה.. על כן כאן שהיה לו לנוח כאשר נמשך המלאך ממנו ועבר על מידתו לכן נענש בירכו"**.

בהרחב דבר מוסיף הנצי"ב **"זוהי כלל גדול כשאדם רגיל במידה טובה נעשה עליו כנדר"**. ואם הוא עובר ומשנה ממידתו הוא נענש על כך. הוא מביא לכך כמה הוכחות שאחת מהן מהגמרא (ברכות ה). **"כל מי שרגיל לבוא לבית הכנסת ופעם אחת לא בא, הקב"ה משאיל עליו, אם לדבר מצוה הלך נוגה לו ואם לא אין נוגה לו"**. ה' שואל עליו מדוע הוא לא בא היום, אם לדבר מצוה הלך - נוגה לו, הכוונה שיהיה לו אור, יבטח בה' וישען על אלוהיו. ואם הלך לדבר רשות הוא נענש על כך שלא בא לבית

הכנסת. הנצי"ב מדייק מלשון הגמרא 'כל הרגיל', שהוא נענש משום שהוא היה רגיל במידה הטובה הזו ושינה ממנהגו.

כך הוא מסביר (בהרחב דבר סוף פרשת וישב) את עונשו של יוסף שנוספו לו שנתיים בכלא על שביקש משר המשרקים שיזכור אותו ויוציא אותו משם. חז"ל דרשו על כך את הפסוק 'אשרי הגבר אשר לא פנה אל רהבים' זה יוסף שאמר לשר המשקים 'כי אם זכרתני אתך', אומר הנצי"ב שמהעונש אנו מבינים שמידתו של יוסף הייתה שמעולם הוא לא פנה לעזרה כזו של בני אדם ושם תמיד מבטחו בה', לכן עכשיו ששינה ממנהגו הוא נענש על כך. ומוסיף הנצי"ב דבר נפלא **"מזה שמענו אישורו, שאם לא היה מקבל שכר על מנהגיו הטובים לא היה נענש שעבר עליו היום"**, דווקא משום שזו הייתה מידה חזקה של יוסף שלא שם פניו לעזרה מבשר ודם ואף קיבל שכר על מידה זו, לכן עתה כששינה ממידתו נענש על כך.

דבר נוסף לומד הנצי"ב ממאבקו של יעקב עם המלאך של עשיו, **"ועוד יש לומר שבא ללמדנו**

לדורות, ומעשה אבות סימן לבנים". את הלימוד הוא לומד מפסוק ל"ב שם מהמילים 'והוא צולע על ירכו', שעד עכשיו חשב יעקב שהצליעה היא מחמת הכאב וכאשר יסור הכאב הוא יעמוד על רגליו כמו שהיה, ואז יתברר שהמלאך לא הזיק לו כלל, אך עכשיו הוא רואה שלמרות שסר הכאב הוא צולע על ירכו, הוא מבין מכך שגם המלאך התגבר עליו קצת כך שכל אחד התגבר קצת על השני, לכן הוא קורא למקום פנואל בלשון רבים.

"ובא ללמדנו איך להתנהג עם מתקוממיו שלא להיתחר בהם ביותר, וכאשר יסור הפחד ראוי להניח את הרודף לילך לדרך". מלמד הנצי"ב אל תתעסק עם האויב יותר מידי, אלא ברגע שיש לך אפשרות הניחו לנפשו, והתורה נתנה אות וסימן על כך, 'גיד הנשה' לומר **"שלא יהיה האדם קשה כגיד"**, כמו שאמרו חז"ל במסכת תענית **"לעולם יהיה אדם רך כקנה ולא יהיה קשה כארז"**. אלו התכונות שנדרשות מהאדם במאבקו עם אויביו, על-כן התורה כותבת לנו מעשים אלו של אבותינו, ללמדנו כסימן לבנים, דרכי חיים בהליכות עולמנו.

הרב אשר בוחבט

"ויגע בכף ירכו" מה קורה כשהמלאך נוגע

העלאת ניצוצות הקדושה באוכל שאנו אוכלים. בברכת "בורא נפשות" אנו אומרים: "בורא נפשות רבות וחסרונן על כל מה שבראת להחיות בהם נפש כל חי", שתפקידנו להחיות את הנפש הנמצאת באותו מאכל. נגיעת המלאך גרמה שהוא כבר העלה את אותה נפש. ומכאן גיד הנשה - שנשה ממקומו ועלה, שיצא מיסוד האכילה - אף שזה חלק בבהמה, בחיה, יש בו דין בריה בפני עצמה, שההלכה בו היא שאפילו נפל בתערובת של מאכל אינו בטל לעולם⁸. "ועל כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה" - כי כבר המקום שהמלאך נגע בו יוצר שינוי במציאות באותה נגיעה, "כי נגע בכף ירך יעקב". הנגיעה של המלאך מוכרת לכל אדם עוד ברחם אמו כ"שבא לאוויר העולם - בא מלאך וסוטר על פיו, ומשכחו כל התורה כולה, שנאמר לפתח חטאת רובץ"⁹. נגיעת המלאך מורה על האפשרות שיש לכל אדם באשר הוא - שהתורה היא בטבעו ורק נשכחה ממנו - שיש ביכולתו לעלות, וזה סוד גיד הנשה "שנשה ממקומו ועלה".

ממך הדך. ויקם ויאכל וישתה וילך בלח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האֱלֹהִים חָרָב.² בישעיה, שאמר כי בתוך עם טמא שפתים הוא יושב, הוא נדרש לחטא את שפתיו "וינעף אלי אֶחָד מן השֹׁרְפִים ויבִדּוּ רִצְפָּה בְּמִלְקָתָם לִקַּח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ. וַיִּנְעַף עַל־פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָגַע זֶה עַל־שִׁפְתֶיךָ וְסָר עֲוֹנֶךָ וְחִטְאתֶךָ תִּכָּפֵר".³ וכן בירמיהו שאמר שאינו יודע לדבר, נגיעת המלאך גרמה לשינוי בדיבורו, "וַיֹּאמֶר אֵלֶּה ה' הִנֵּה לֹא יִדְעֵתִי דִבַּר כִּי־נִצֵּר אֲנִי... וַיִּשְׁלַח ה' אֶת־יְדוֹ וַיִּנְעַף עַל־פִּי וַיֹּאמֶר ה' אֵלֵי הִנֵּה נִתְּתִי דְבָרִי בְּפִיךָ".⁴

וכאן נשאלת השאלה: מה השתנה במציאות בפרשתנו בנגיעת המלאך דווקא בירך יעקב? ולמה מתוך כך יש איסור אכילת גיד הנשה? הירך מייצגת את כוח הרגליים שבהם יש מצוות לווייה: "שהניחוהו ללכת יחידי ולא עשו לו לווייה והוזק על ידם בגיד הנשה. לכן אסר להם הקדוש ברוך הוא גיד הנשה כדי שיהיו זהירין במצוות לווייה".⁵ והמלאכים שמידתם היא ללוות את האדם, "כי מלאכיו יצנה לך לשמרה ככל־דרכך",⁶ נגעו בו באותו מקום שהיה חסר מולם שזוהי מידתם בדרך "הנה אֲנִי שֹׁלֵחַ מִלְאָךְ לִפְנֶיךָ לְשִׁמְרָךְ בְּדֶרֶךְ לְהִבְיָאֵךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי".⁷ ומכאן "ותקע כף ירך יעקב", ותוצאתו באיסורי אכילה, כפי שמסביר רש"י בסודו הפשטני "שנשה ממקומו ועלה": כי יסוד האכילה הוא

בכניסתו של יעקב לארץ ישראל הוא עובר דרך מעבר יבוק. הוא מעביר את המשפחה וחוזר שוב בפעם אחרונה לפכים קטנים, ואז מתנהל מאבק בינו לבין המלאך, עד כי ראה המלאך "כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ויתקע פה ירכו יעקב בהאבקו עמו". בהמשך למאבק עם המלאך הנוגע בכף ירכו, מביאה התורה הלכה שנראית לא קשורה באיסור מאכלות - איסור אכילת גיד הנשה: "עלין לא יאכלו בני־ישראל את־גיד הנשה אשר על־פה הִיָּרָה עד היום הנה כי נגע בכף־ירכו יעקב בגיד הנשה".
מה הקשר בין נגיעת המלאך לאיסור זה במאכלות אסורות? על מנת לענות על שאלה זו צריך לסקור בשאר המקומות בתנ"ך ולמצוא נגיעות שנגעו מלאכים במציאות.

על פי הסקירה נראה שכאשר מלאך נוגע נוצרת אש, או שמשנתנה המציאות, או שנגרמת כפרה. תחילה מוצאים אנו בגדעון שאינו מבין כי המלאך עומד מולו, והוא מבקש להכין לו סעודה. נגיעת המלאך יוצרת אש. הוא אומר לגדעון להניח את הבשר והמצות על הסלע, ואת המרק לשפוך "ויַעַשׂ כֵּן וַיִּשְׁלַח מִלְאָךְ ה' אֶת־קִצְהָה מִשְׁעֶנֶת אֲשֶׁר בִּידוֹ וַיִּנְעַף בְּפֶשֶׁר וּבְמִצְוֹת וַתַּעַל הָאֵשׁ מִן־הַצֹּר וַתֹּאכַל אֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הַמִּצְוֹת וּמִלְאָךְ ה' הִלֵּךְ מֵעִינֵיו".¹ באליהו הנביא נוגע המלאך פעמיים, נגיעה שהופכת אותו להיות מלאך שיכול לא לאכול ארבעים יום ולילה: "וַיִּשְׁכַּב וַיִּישָׁן תַּחַת רֶתֶם אֶחָד וְהִנֵּה זֶה מִלְאָךְ נֹגֵעַ בּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אָכוֹל וַיִּבֶט וְהִנֵּה מִרְאשָׁתוֹ עָגַת רִצְפִּים וְצִפְחַת מִים וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתַּּ וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁכַּב. וַיֵּשֶׁב מִלְאָךְ ה' שְׁנֵי יָמִים וַיִּנְעַף בּוֹ וַיֹּאמֶר קוּם אָכַל כִּי רַב

1. שופטים פרק ו פסוק כא
2. מלכים א פרק יט פסוק ה - ח
3. ישעיהו פרק ו פסוק ו - ז
4. מלבי"ם ירמיהו פרק א פסוק ט
5. דעת זקנים מבעלי התוספות בראשית פרשת וישלח פרק לב פסוק לג
6. תהלים פרק צא פסוק יא
7. שמות (פרשת משפטים) פרק כג פסוק כ
8. ואלוהי ערוך יורה דעה הלכות תעובות סימן ק סעיף א'
9. תלמוד בבלי מסכת נדה דף ל עמוד ב

סדרת
הקדמות לאמונה
נתן קוטלר

התורה התקבלה מרצון ומה שמתקבל ברצון מחזיק מעמד לנצח.

מדוע המשכן עדיין קיים?

ברוך תשובתו של ר' ליפא'לי נדון בשאלה נוספת: חז"ל מלמדים אותנו שהמשכן עדיין קיים "דאמר מר: משנבנה מקדש ראשון, נגנו אהל מועד, קרשיו, קרסיו ובריחיו ועמודיו ואדניו. היכא? [=היכן?] אמר רב חסדא אמר אבימי: תחת מחילות של היכל" (סוטה ט, א). השאלה היא מה יש במשכן שבזכותו הוא קיים לנצח?

תשובה: המשכן נבנה מתוך רצון כפי שנאמר "דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּקוּ לִבּוֹ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמַתִּי" (שמות כה, ב). המשכן שנבנה מרצון עדיין קיים ועתיד הקב"ה לשרות במשכן. "ומפני מה משכן קיים היום? מפני שעשאוהו כשריץ בנדיב לב, וקשין לפניו של אבינו שבשמים להפסיק כל שנעשו על ידי כשריץ בנדיב לב. ושכרן שעשאוהו בנדיב לב שעתיד הקדוש ברוך הוא שיבוא וישרה בתוכו כמדה ראשונה, שנאמר 'עורי צפון ובואי תימן וגו' (שה"ש ד' ט"ז)" (אליהו רבה כג). **אנו לומדים מכאן יסוד גדול - מה שנבנה מרצון מחזיק מעמד לטווח הרחוק.**

לסיכום, למדנו שישנם מקרים שהכפיה טובה לשעתה, אך בניין אמיתי אינו יכול להיבנות לטווח הרחוק בכפיה, אלא מה שנבנה מתוך רצון, מתוך שלום ומחופש הבחירה - מתקיים גם בעתיד.

לתגובות ולקבלת המאמר המלא:
gemarabemunah@gmail.com

אז אלאור כסיר אלאור
חנוכת האכבה

מכון מאיר
יחידת באהבה

מכון מאיר שמח להזמין את הציפור ליום עיון
לקראת חנוכה

שיתקיים ביום שלישי י"ט בכסלו
בבית המדרש הישן
בחסות משפחת ונגרובסקי לע"נ האם שרה ע"ה

12:30 הרב מאיר טויבר - מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך.
13:15 מנחה.
14:15 הרב אייל ורד - אהל יפת ואהל שם ומה שביניהם.
15:15 הרב אשר בוחבוט - חנוכה, ניסי ארץ ישראל.
16:15 מנחה.
16:30 הרב שמעון בן-ציון - קדושת המשפחה היהודית מול תרבות יוון
17:30 הרב דוד לנדאו - תרבות יוון אז והיום.
18:15 הרב גולן כהן גבאי - אורות החנוכה.
19:00 הרב יורם אליהו - חנוכה במשנת הרב צבי-יהודה
19:35 ערבית.
20:30 הרב דוד גיאמי - מידות בחנוכה
21:30 הרב צבי נחשוני - ממאבק מתתיהו עד ימינו.
עזרת נשים פתוחה

השיעורים ישודרו
בשידור ישיר בזום
(מספר פגישה
5551115455)

חלק ו
הקדמת שו"ת עונג יו"ט:
תורה, ארץ ישראל, כפיה ורצון

משפט שלמה' בביאליסטוק

רבי רפאל יום טוב ליפמן היילפרין [להלן: ר' ליפא'לי] היה רבה של ביאליסטוק ותושבי העיר היו נוהגים להביא לפניו את סכסוכיהם הממוניים כדי שיכריע בדין תורה. פעם אחת כיבסו שתי נשים סדינים בנהר ולפתע נפל אחד הסדינים למים ונסחף, לאחר מאמצים רבים הצליחו למשוטו מן הנהר, אך התעוררה מחלוקת למי הוא שייך. באו לפני ר' ליפא'לי וכל אחת מן הנשים טענה שהסדין שייך לה. ר' ליפא'לי ביקש מבעלות הדין לשוב למחרת כשהסדין יתייבש ואז יתברר העניין. בינתיים ר' ליפא'לי ביקש מבתו לכבס סדין משלו וליבשו. למחרת הוא הציג בפני שתי הנשים את סדינו וביקש מהן לבדוק אותו. אחת הנשים אמרה מיד שהסדין שייך לה ואילו האשה השניה בדקה אותו היטב והודתה שהסדין לא שלה. ר' ליפא'לי ציוה להכניס את הסדין מאתמול שנחלקו עליו ומיד האשה השניה זיהתה אותו כשלה. ר' ליפא'לי נתן לה את הסדין ואמר לראשונה שטענה שהסדין שלה שעליה לבוא עמו לדין תורה, כי הסדין באמת שייך לו... (ע"פ רבותינו שבגולה ח"א עמ' 52-53).

[לעיון בשאלת התוקף ההלכתי של תגובות בעלי הדין - ראה: במאמרי 'סוגית תקפה אחד בפנינו ומשפט שלמה' ניתן לקבלו במייל או באתר 'בית מדרש גמרא באמונה']

השאלה

עולי מצרים קידשו את ארץ ישראל לשעתה, אך לא לעתיד לבוא. ולעומתם, עולי בבל קידשו את הארץ לשעתה וגם לעתיד לבוא. מדוע היתה הקדושה השניה גדולה יותר מהראשונה?

לב
הפרשה

הרב חגי לונדין
קטונתי מכל החסדים

בפרשת וישלח אנו פוגשים שני שמות של יעקב שנראים סותרים זה את זה. מצד אחד 'יעקב' - שם שמבטא שפלות וענווה. סוג של קבלת הדין. עַקב הרגל הוא ביטוי לאבר הנמוך ביותר בגוף האדם. לעומת זאת יעקב אבינו מקבל בפרשה שם נוסף - ישראל. שם שמבטא התמודדות ומאבק. 'שרית עם א-לוהים ואנשים ותוכל'. בעומק הדברים השמות משלימים זה את זה. ענווה ושפלות אין כוונתן אפסות של האדם אלא הפתיחות שלו מול גודל אינסופי שעומד בבסיס החיים שלו. עַקב, משמעותו, ההבנה שבסיס כל הגוף נשען על העקב, על היכולת להיות מחובר לקרקע; להבין היכן אנחנו ומתוך כך לאן ניתן להתקדם. באופן טבעי העקב מאפשר את ה'שרית עם אנשים וא-לוהים ותוכל' - יכולת ההתמודדות עם המציאות, הפיסית והרוחנית' מתאפשרת רק מתוך ענווה. רק מי שמרגיש עצמו עקב זוכה להיות ישראל. רק מי שמלא ענווה מסוגל 'לשרות' לנצח, להישאר לנצח. יעקב אבינו, אומרים חז"ל, 'לא מת'. רוחו של יעקב. יעקב אבינו חי לנצח. 'ענווים', אומר דוד המלך - 'ירשו ארץ'. דווקא הם ישארו בסוף לרשת את המציאות.

לדבר תורה שבועי מצולם ומשובח מהרב לונדין - ניתן לשלוח הודעת וואטסאפ (!) למספר 054575371

ספרים שצריך להחריס

לכבוד הרב וכו' שלום וברכה, הנדון: ספרו של הרב...

מזה זמן רב רציני לפנות לכבודו בעניין המדובר והתלבטתי רבות אם וכיצד לעשות זאת. מאחר וראיתי שהרב... הוציא את ספרו לאור ושהנזקים שעלולים להיגרם ממנו גדולים, אמרתי שלא עת לחשות ושמוטב לשטוח את טענותי בצורה מסודרת וברורה שאולי תוכל למזער את הנזק הציבורי ככל הניתן.

יודע כבוד תורתו בוודאי שמיסודות דרכנו היא הנחלת התורה דרך גדולי מוסרי השמועה לאורך הדורות. ללא דבקות בגדולי תלמידי החכמים והצדיקים אין כל יכולת ליהודי הפשוט לגשת לתורה ולהבין אותה כראוי. גישה כזאת שאיננה עוברת דרך גדולי הדור, בעלי "חוש הריח" הרוחני, עלולה להוביל לטעויות קשות בהבנת כוונת התורה או חלילה אף לאנרכיה רוחנית. ללא שמירת האיזון הדק בין חדשנות מתפרצת לבין שמרנות והקפדה על המסורת, היהדות הנאמנה תשלם מחיר כבד ביותר. לכן, רק לצדיקים ותלמידי חכמים מן השורה הראשונה, שקיבלו את המסורת מגדולי הדורות הקודמים, יש את הניסיון והיכולת להציב את הגבולות הנכונים. תפקידם לשמש עבורנו כשומרי סף.

דווקא לכן, הספר המדובר מהווה הפרה בוטה של כל היסודות הללו. כוונת הרב המחבר היא לאפשר לכל יהודי את הגישה לתוכן הלימודי ללא תיווכם של גדולי הצדיקים ותלמידי החכמים. ביסוס יסודות היהדות ועבודת ה' על לימוד עצמי ללא תיווך! הרי זהו ממש עיוות של הדרך בה גדולי רבותינו חינו אותנו בה מאז ומתמיד. הרי חשיפה של כל

יהודי פשוט לתכנים כאלה, עלולה להוביל לסילוף התורה ולשגיאות חמורות בהבנתה ובקיומה. כאילו הלימוד עצמו הוא המזור לכל בעיותינו. הלא סתירות ובעיות תמיד היו ותמיד יהיו. הלימוד איננו עוזר למי שחסרה בליבו הגישה הנכונה - אהבה ויראה, ובלעדיה - אין הלימוד אלא קליפה חיצונית שאף עלולה להזיק יותר מלהועיל. הייתי מעז לומר אפילו שהלימוד רק יצנן את ההתלהבות והיחס לה' יתברך.

בשולי הדברים עליי להוסיף חשדותיי הנשענים על שמועות שונות אך מבוססות למדי שקיבלתי כי הלה סולל לעצמו דרך חדשה כדי לחזק את מעמדו ואת השפעתו האישית. כלומר, מניעים זרים מניעים את אותו הרב להפצת ספרו וכל גישתו החדשה. מקווה שדבריי הדלים יעוררו גם

את כבוד תורתו לעשות מעשה ולבער את הרע מקרבנו ולמנוע התפשטות הפצת הספר.

לכבוד ידידי הרב וכו' שלום וברכה,

הצטערתי מאוד לשמוע את הדברים שכבוד תורתו חושדני בהם. וכיצד זה לא תזכור ימים מקדם עת מיד אחר פטירת רבנו הגדול יצאתי להגנתך בעקבות דברי הבלע שנאמרו עליך. ואני הקפדתי לכנותך "הכהן הגדול מאחיו" ואסרתי קבלת לשון הרע עליך. וכיצד זה תשיב לי רעה תחת טובה?

בדברי הקצרים להלן אבקש להזים את הלשונות הרעות והשמועות שנאמרות עליי ועל הדרך אותה אנו מבקשים לייסד. ואנא, דון אותי לכף זכות כי כוונתי טובה, "ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם".

בספרי ביקשתי לחזק את יסודות העבודה האישית שמוטלת על כל יהודי. גדולי הצדיקים ותלמידי החכמים, עיניי העדה, אמנם עומדים בראשה ומובילים אותה אך לא במקום העבודה האישית של כל אחד ואחד. בספרי ביקשתי בסך הכל לתת מענה לשאלות רבות שעלו על שולחני ושניסיתי בדבריי לאפשר לכל אחד לפתור אותן לעצמו על ידי לימוד בשפה ברורה השווה לכל נפש. הספר הזה הוא בבחינת מועט המחזיק את המרובה. מובן לי שבדברים מסוימים הענקתי

דגשים שלא היו מקובלים עד כה בבית המדרש שלנו, אך לעניות דעתי לימוד מעמיק של הדברים יכול לפתור בעיות רבות בחיי הרוח של כל יהודי. ואשוב על בקשתי בפתיחה - "ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם". אל נא תייחסו כוונות זדון לרצוני. גם אם נישאר חלוקים לגבי הדרך בה אני צועד, אודה לכבוד תורתו אם יאטום אזניו מלקבל לשון הרע עליי כאילו בקשתי נובעת משאיפה לכבוד אישי ולהעצמת מעמדי וכבודי.

שליחת הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איננו אתם יכולים!**

- הפצה שבוועת של עלוני פרשת השבוע
- ופרוסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדרכת מודעות בבתי הכנסת
- ובריכוזים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

השירות מאגר מחנכים שירכזו את הכוחות ויחברו כולם יחדיו למען המשימה הנשגבת של קידום התורה והערכים.

הפיקוח מיוחדות: ייעוץ, קדם דפוס ודפוס איטוף ועיטוף מוצרים בניילון לפי הזמנה. הידוק בסיכות הכנסת אינסורטים לעלויות

לפרטים: 052-8908518
h0528908518@gmail.com

חדש

שלהבתיה

בראשית-שמות

מאת ישי אביעזר

יצא לאור הספר

להזמנות: ybd320@gmail.com

מניפולציות בנישואין - מתקשורת סמויה לתקשורת גלויה.

אינטימי" וכו'. ייתכן שהראש באמת עלול לכאוב, מסיבה בריאותית שדורשת טיפול. אך כשהכאב נגרם מחוסר יכולת להתמודד ועקב לחץ נפשי הכרוך בלבצע דברים שלא רוצים או לא מסוגלים, אז הוא ביטוי למניפולציה.

שירלי פנתה אלי, עקב תחושת עצבות וחוסר תפקוד בבית. בעקבות מצבה הפיזי, בעלה מצא את עצמו מתפקד בבית שלא ברצונו באופן מלא כשהוא כועס ורוטן, והקשר ביניהם נעכר. תוך כדי כירור מצבה האיש, התברר שהיא חוששת לבטא את רצונותיה באופן ישיר. גם מפני שבבית הוריה גדלה על "צריך" ואין מקום לרצונותיה וגם מפני שבעלה דומיננטי שמחליט גם בשבילה. היא הרגישה חנוקה. מכיוון שלא נתנה מקום לכוחות החיים שבתוכה להתבטא. מצב זה, הוא מניפולציה לא מודעת שכביכול אומרת: "אם אני לא מצליחה לבטא ולקבל את מה שאני רוצה, אז עכשיו אני לא מתפקדת ותצטרך למלא את צרכי ורצונותי מבלי שאבקש". במהלך הפגישות, גילתה שיש בתוכה כעס עצור כלפי עצמה וכלפי בעלה. ככל שהרשתה לעצמה בפגישות לבטא את כעסה ואת רצונותיה ולמדה כיצד לבטא את עצמה באופן ישיר ומכבד, חזרה אט אט לתפקוד ולשמחת חיים. בשבוע הבא אתיחס לסוגי מניפולציות שליליות רגשיות נפוצות.

ילדים קטנים אינם יודעים להשיג את מה שהם רוצים באמצעות אמירה ישירה. הם למדו שכאשר הם בוכים, הם זוכים לחיבוק. כשהם צועקים/ כועסים - המבוגרים נכנעים. וכשהם נעלבים מוחלים להם. כך הם מקבלים את רצונותיהם וכך הם לומדים שמניפולציה רגשית, היא כוח עוצמתי לשליטה באחרים, להשפיע עליהם ולהפעיל אותם. ילד מפתח מניפולציות, גם כדי שיעזור לו להגן על עצמו ולעקוף כאב ומצוקה, במצב של חסכים באהבת הורים ו/או בפחד מהם שהרי הוא חסר אונים ותלוי בהם. לדוג': שחר הוא בן מנישואים קודמים ואימו מרגישה רגשות אשם, על מה שעוללה לבנה כשהתגרשה מאביו. כששחר רוצה להשיג משהו מאמו, הוא בוכה ומתלונן שלא איכפת לה ממנו. היא נכנעת לדרישותיו, דבר שגורם למריבות בינה לבין בעלה. כשגדלים וכבר יודעים לדבר באופן ברור וישיר, אך עדיין לא נעים לומר באופן ישיר, או שחוששים מהתנגדות, מחפשים דרכים עוקפות התמודדות ישירה, והעיקר לקבל את מה שרוצים. **מי שמורגל במניפולציות, כבר לא מבחין שזו מניפולציה וזאת נעשית התנהגות אוטומטית ודרך חיים.**

חשוב שנלמד לזהות סוגי מניפולציות, שלנו ושל אחרים, ולעבור מתקשורת סמויה לתקשורת גלויה ומכבדת. כי על פי רוב, מכיוון שהמניפולציות יוצרות מסכים והגנות בין בני הזוג, הן מעכירות את הקשר הזוגי ומקשות על גילוי מקור הבעיה ביניהם.

• מניפולציות שמשדרות תחושות פיזיות שליליות: כשיש קושי/חוסר רצון לבצע דבר מה ומתקשים לומר באופן ישיר. למשל: "הראש כואב לי, אני לא מסוגלת להקשיב לך/להדיח כלים/להיות בקשר

למילה מניפולציה, יש משמעות שלילית, מפני שהיא סוג של תקשורת לא ישירה שמטרתה לגרום לאחר לפעול, גם שלא ברצונו. (קיימות גם מניפולציות חיוביות שמטרתן לעודד ולשדל לעשייה חיובית).

מניפולציה שלילית, היא תקשורת סמויה של מי שלא יודע להשיג את רצונו מהאחר בצורה בוגרת וישירה. בתקשורת כזאת, הוא משתמש בשני, למילוי צרכיו הנפשיים ו/או הפיזיים והשני מרגיש **תחושת ניצול**.

ניתן לומר שבמניפולציה קיים תמרון כלפי השני ובד"כ, היא מופעלת על הקרובים אלינו ביותר, כי הרגש והמחויבות בקשה, עוצמתיים יותר מקשרים אחרים. המניפולציה מצליחה להפעיל את:

✓ מי שיש בו נטייה לקחת אחריות על האחר. כמו למשל שהאחר ירגיש רגוע, שמח ונינוח בזכותו. ✓ מי שמתקשה לסרב לאחר ולא נעים לומר "לא". ✓ בעיקר את מי שההערכה והדימוי העצמי ותחושת ה"אני בסדר" שלו, תלויה באחר. הוא זקוק לאישור חיצוני, כי הוא חסר אישור פנימי שהוא נותן לעצמו.

✓ מי שפחד מתגובה, מכעס, מהתנגדות, מעימות גלוי, מפגיעה או מדחייה וחשש, איך הדברים יתקבלו אצל הזולת ואינו מסוגל להתמודד עם המצב.

באמצעות המניפולציה הרגשית, מדברים בשתי שפות בו זמנית. האחת גלויה והשנייה סמויה שמסתירה את המסרים האמיתיים. הדברים המוצהרים כלפי חוץ, באים לבטא בצורה עקיפה את הכוונה האמיתית שמטרתה להשפיע על האחר ולהפעיל אותו כדי להשיג ממנו משהו.

כיצד "נולדו" המניפולציות?

יועצת אישית זוגית ומדרכת כלות

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם -
esteravr@gmail.com
 מאמרים נוספים בנושא זוגיות
 ניתן למצוא באתר מכון מאיר >

טלפניה המתחדשת במכון מאיר

דרושים/ות
טלפנים/יות

למען התרומות

שכר בסיס - בונסים | משמרות צהרים, ערב
 קור"ח למייל mmtrumot@gmail.com ניתן לשלוח SMS למס' 052 - 5121946

מתרחבים

למכון מאיר דרוש
**מנהל מחלקה
 לגיוס כספים**

דרישות התפקיד:

- יחסי אנוש מעולים
- תודעת שליחות
- יכולת ניהול והובלת תהליכים
- אנגלית ברמת שפת אם - יתרון
- ניסיון בגיוס כספים - יתרון

מתאימים? פנו אלינו
headoffice@emeir.org.il

מתרחבים

לערוץ מאיר לילדים דרוש
איש שיווק ומכירות

דרישות התפקיד:

- יכולת שיווק ותקשורת בין-אישית
- שליטה ברשתות החברתיות
- אמינות, יוזמה ומקצועיות

מתאימים? שלחו קו"ח
israel@meirkids.co.il
 מיל: 052-664-8009
 ווטסאפ: 052-664-8009

המודעה מיועדת לנשים ולגברים כאחד

**הנכון מוזמנות
 ליום עיון
 חנוכה**

כיום שני, י"ח כסלו (22/11)

במכון אורה

08:30	הרב אופיר פריד - מוסיף והולך או פוחת והולך
09:45	הרבנית דינה ראפ - ניסים בימים ההם ובזמן הזה
11:00	הרב יהושע וידר - חנוכה חג האהבה
12:15	הרבנית גאולה ניסים - נר איש וביתו
הפסקת 3 שעות	
14:00	הרב מיכאל טוביאנו - כמה ניסים היו בחנוכה
15:15	הרב אייל ורד - תרבות יון וסוגיית היופי
16:30	הרב אריה מרזר - בין יון לישראל, בין חכמה לחיים
17:45	הרב מאיר טויבר - אור ואש בחנוכה

כתובות: כנפי נשרים 3, קומה 3, כינסה שאפית
 תל אביב 6100403, 100 ש"ח ליום מא. תשלום במקום.
 תאריך: 20.11.2018

- מהו הצבע האהוב על הכלבים? צהבהב...
- היום שייחקנו "ארץ עיר" ושנחתי עיר ביד. מפה לשם נדבקה לשוני לחיכי...
- מי מחותן את כל הפסטימון? תשובה: הרביון...

פרשה מאירה

כח הדבור

בפרשת השבוע "וישלח" מספר על פטירת רחל אמנו. רחל נפטרה כאשר נולד בנמיין בנה. זה קרה כאשר יעקב ומשפחתו היו בדרך חזרה הביתה מביתו של לבן הארמי. רחל נפטרה בגיל מקדם, ומדוע? חכמינו למדו אותנו שהדבר קרה בגלל דבריו של יעקב אבינו, שעליהם קראנו בפרשה הקודמת. יעקב לא ידע שרחל לקחה את התרפים של לבן, והוא אמר "אשר תמצא את אליהך - לא יחיה". כלומר, יעקב אמר ללבן שמי שהתרפים ימצאו אצלו - לא יחיה.

יעקב בודאי לא התכוון לקלל את רחל, אשתו האהובה. אבל דבריו השפיעו והיא נפטרה. מכאן נוכל ללמד על חשיבות הדבור שלנו ועל הכח שיש בו. לפעמים אנחנו אומרים דברים בלי כוונה, אבל הם עלולים לפגוע במישהו או להעליב אותו. אם נחשב יותר לפני הדבור שלנו - נוכל להמנע מטעויות ולהשתמש במלים שלנו רק כדי לפעול ולעשות דברים טובים!

שאלות בפרשה

1. כמה אנשים ליוו את עשיו?
2. השלימו: "ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו" _____
3. מדוע אסור לאכול את 'איד הנשה'?
4. מי אמר למי "יש לי רב", ומה היתה כוונתו?
5. מה היה שמו החדש של יעקב אבינו?
6. היכן נקברה רחל אמנו?
7. בן כמה שנים היה יצחק אבינו במותו?
8. מי היתה דבורה?

חידת חדגא:

שמו של איזה חג מוזכר בפרשה ובאיזה הקשר?

חידת פולקע:

מצאו בפרשה פסוק בן 8 מילים שכולן מסתיימות באותה האות!

יעקב וישראל - תכזורת

בתפוזות מפוזרות המילים "יעקב" ו"ישראל". מצאו לפחות 8 מכל אחת!

י	י	ל	ל	ב	י	ב	ק	ע	י	ל	י	ב
ע	צ	ד	א	ק	ש	ק	ש	ס	ז	א	ע	ה
ק	ר	ר	ע	י	ע	י	ר	א	ל	א	ר	ב
ב	ש	י	ג	י	ל	נ	א	פ	א	מ	ש	ק
י	ע	ק	ב	א	י	ל	ז	ד	י	ל	י	ע
י	צ	ד	ר	ל	ע	ר	ת	ע	ב	ש	ק	י
ש	ז	ש	י	ע	ק	ב	ק	ל	ר	ז	ס	ע
ר	י	ע	ק	ב	ב	ב	א	ש	א	ג	ר	ק
א	י	ש	ר	א	ל	ר	ס	פ	ל	א	ט	ב
ל	ד	ש	ר	ת	ש	ב	ש	ש	ל	א	ר	י
ג	ס	ח	פ	י	י	ש	ר	א	ל	ר	ש	ג

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות, מתוך הפרשה!

180

12

אחיתפל נגדי

מגלת דוד 123

הרב שלמה אבינר

כל כך כואב לי ומצער אותי הדבר. היינו בעבר חברתא, וקיננו יחד "אשר יחדו נמתיק סוד", בבית אלקים נהלך ברגש". הוא אף היה קצת מורו ורבו.
המצב קשה, איני יכול לעשות דבר. נשאר לי רק להתפלל: "אנא ד' סכל את עצת אחיתפל!"

1. שמואל ב טו ו..
2. שם לא.
3. סנהדרין קז ב. משנה סנהדרין י ב.
4. סוטה ט ב. סנהדרין קא ב.
5. ילקוט שמואל קנא.
6. תהלים נה טו. רש"י ומצודות שם ועל פס' יד.
7. אבות ו ג.

אני יוצא מירושלים עם אנשי. אנו עולים לראש הר הזיתים. אני הולך יחד, ראשי מקסה, ואני הולך ובוכה, כך גם האנשים אשר אתי. לא על עצמי אני בוכה. איני מחפש מלכות ופאר. על המצב הנורא אליו נקלע עם ישראל, על זה אני בוכה.

- אדוני הפלך!
- כן.

- גם אחיתפל בפורדים?
אוי ואבוי, רע הדבר מאד. הרי גאון הוא האיש, ועתה הוא גאון להרע. נראה לי שהוא מקנא בי, הקטן. ואולי זה בגלל מה שקרה עם בת שבע נכדתו?

שיחות הרצי"ה אורות התחיה ו

שיחות רבנו הרב צבי יהודה הכהן קוק על ספר אורות - אורות התחיה חלק ו' פרקים נגיע, בעריכת הרב שלמה אבינר

324 עמ', כ. קשה

חיה בית אל

שיחות הרב צבי יהודה

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה ב'דיני ספרים' רח' אבן ישראל 3 ירושלים

הדממה מביאה לידי רוח הקודש. וכל מה שרוח הקודש מתגבר באדם ככה הוא מכיר את גודל ערכו של הדיבור, את פעולתו ואת גבורת שליטתו המעשית. וכפי מה שיהיה דיבורו יקר בעיניו, מפני מה שיודע הוא את ערכו, ככה יגדל ערכו באמת, ופעולת דיבורו תהיה נפלאה...
אורות הקודש ג, רעו

הרב שלמה אבינר

11 כללים בשיחה בין איש לאשתו

מי שמתנהל על פי 11 כללים אלו - זה בדוק ומנוסה שיהיו לו נישואים מוצלחים. הכללים הללו הם כללים טבעיים וברורים מאליהם, כל אדם מבין שכך צריך להיות.

כאמור, צריך לדעת שמידות טובות נשחקות. הרמב"ם בהקדמה למסכת אבות מביא הוכחה ממושה רבינו שכעס, ומכאן שמידות טובות נשחקות. לכן, גם כשזה הולך טוב ויש מידות טובות, צריך להיזהר לא להירדם בשמירה כיוון שהמידות עלולות להישחק.

למה צריך לדבר פנים אל פנים? כי צריך להסתכל אחד על השני ולא אחד ליד השני. צריך להסתכל בעיניים. זה מפותח גם בשיטות פסיכולוגיות שמסתכלים בעיניים ומתייחסים, ולא בצד.

בהצלחה רבה בבניין הבית בקדושה ובטהרה, בנחת ובשמחה.

אומר הרמב"ם: "אדם צריך לשום אורחותיו". לבדוק את מידותיו האם הן טובות או לא, כיוון שמידות האדם נשחקות. גם אם האדם בעל מידות טובות, הן נשחקות עם הזמן. גם בין איש לאשתו ישנם קשיים - בפרנסה, בחינוך ובניהול הבית. על כך אומר הרמב"ם, שבכל יום צריך האדם לשום את המידות ולבדוק שכולן תקינות, ולא לחכות שזה יסתדר מעצמו. אמרתי פעם למישהו: אתה יודע שהעלבת את אשתך? הוא אמר: כן. שאלתי: ולמה אינך מבקש סליחה? הוא ענה: אני מחכה שיצטבר. גם ללכלוך בגופך אתה מחכה שיצטבר?! אלא חייבים לנקות בכל יום. אדם צריך לבדוק את עצמו כל יום האם הוא בסדר כלפי אשתו או שמהוה נשחק.

בנוסף, בני הזוג צריכים לדבר ביניהם. אמנם חז"ל אמרו: "אל תרבה שיחה עם האישה", תירץ החזון איש שזה חוץ מהשנה הראשונה שצריך בה השתדלות של התחברות על ידי שיחה. ואם יאמר אדם: אבל אני כבר עברתי לשנה שנייה? נאמר לו: אתה נשארת כיתה. היום רוב הזוגות נשארים כיתה וצריכים להרבות בשיחה בשביל בניית הקשר הזוגי.

ישנם 11 כללים בשיחה בין איש לאשתו:

1. זמן קבוע. צריך שיהיה זמן קבוע לשיחה, אחרת היא נדחית ומתבטלת.
2. לא לדבר בזמן שעייפים, שאז נרדמים ואין סבלנות להקשיב.
3. צריך שיהיה זמן קצוב. 20-30 דקות. יותר מזמן הילוך מיל.
4. מדברים זה מול זה, ולא אחד ליד השני, כמו שכתוב "פנים אל פנים".
5. שיחה במקום שקט. לכבות טלפונים וכל דבר שעלול להסיח את הדעת (לא בזמן שהילדים ערים).
6. אסור לערער על עצם הקשר ולומר: 'אז נתגרש'. דיבורים כאלה מפריעים לדבר. אין מחשבה כזאת להתגרש. כמובן, איננו מדברים על מקרים יוצאי דופן שכבר חמש פעמים הוא דקר אותה עם סכין. לא מערערים את הנישואים, אפשר להסתדר. אין בני זוג שמתאימים, אלא יש בני זוג שרוצים להיות מתאימים.
7. פותח בחיוב ומסיים בחיוב. כלומה, אני מודה לך על מה שעשית היום, תודה רבה, וכן גם מסיימים בדבר טוב, ובאמצע מכניסים דברים פחות טובים.
8. לא מדברים על מה עשה או חשב הזולת, אלא על מה שאני מרגיש. אל תדון את השני: 'עשית ככה'. מה אכפת לך מה הוא עשה? תגיד מה אתה חשבת. 'אני נפגעת', 'אני הרגשתי מזולזל'.
9. האם מותר לבני זוג לשוחח על אדם שלישי אשר עשה דבר לאחד מהם? כן, זה לשון הרע לתועלת. אבל הכלל החשוב הוא שצריך לדבר כך: 'אני הרגשתי שהוא מזולזל בי', 'אני מרגיש שלא אכפת לו ממני'. דבר על מה שאתה מרגיש. אדם שנפגע מכל דבר קטן, צריך לדבר על עצמו ולא על ההוא.
10. לא מדברים בשפה צינית, זה חוסם כל גבול. צריך לנסות להבין זה את זה, ובשביל זה צריך רצינות.
11. אם בני הזוג לא מצליחים לדבר יחד, צריכים להיעזר בגורם שלישי. גורם שלישי אינו דווקא רב. רב הוא לא יועץ נישואים. יכול להיות רב שהוא גם יועץ נישואים, אך לא מפני שהוא רב. כמו שרב אינו נגר. רבנים הם לא בהכרח יועצי נישואים. אלא שצריך ללכת ליועץ נישואים מוסמך. הוא יודע מה צריך לעשות ואיך לעשות את זה בצורה הנכונה, והוא גם מקבל על זה את כספו. אמנם זה עולה כסף, אך הנישואים שווים הרבה יותר מזה.
12. צריך סבלנות. זה לא מסתדר מיד. לפעמים לוקח זמן עד שבני הזוג משדרים על אותו גל אחד עם השניה, זה לא מידי. לכן צריכים להתאזר בסבלנות.

חנוכה מאיר
ערוץ מאיר לילדים | ביום הופעות והפנינה נטקו

366 טובות וחבורות
חבית הניגון
הנעם של שמעון
דיבור

אמן מחזיקים
אסף סלומון

הפרלית ומרטיס | דובני אובל | אמנים אורחים | צילומי מזכרות
אפי צובל | יונתן רוזננקו - טוביה רוזנפלד - אבישי פטריה - אריאל קרן - אסף סלומון - ועוד
יום שני | ב' נטב [6.12] | היכל שלמה, ירושלים | רח' המלך המזרחי 58

רכישת כרטיסים באתר ערוץ מאיר לילדים או באתר ניקצ'אק

כוכבי הערוץ מחכים לכם!

האירוע יתקיים בבניין להנחיות משרד הבריאות